

KESZI HARANGSZÓ

Budakeszi római katolikus egyházközségének kiadványa

2018. szeptember 16.

XVI. évfolyam 27. szám

Évközi 24. vasárnap

„Az Úr színe előtt járok, az élők földjén.”

Egyházközségünk hirdetése:

**Szeptember 16. Évközi 24.
vasárnap:**

08:00 – + Családtagok

10:00 – +Piroska, József, Tibor

19:00 – Rózsafűzér Társulat élő
és elhunyt tagjaiért

Szeptember 17. Évközi 24. hétfő:

*Szent Róbert püspök és
egyháztanító*

06:30 – +Arabella

**Szeptember 18. Évközi 24.
kedd:**

6:30 – Beteg Ibolya

**Szeptember 19. Évközi 24.
szerda:**

*Szent Januárusz püspök és
vértanú*

6:30 – Élő Viktória

**Szeptember 20. Évközi 24.
csütörtök:**

06:30 –

18:30-19:30: Szentségimádás

**Szeptember 21. Évközi 24.
péntek:**

18:00 – 19:00 Gyóntatás
19:00 –

**Szeptember 22. Évközi 24.
szombat:**

19:00 – +Annamária, Ferenc

**Szeptember 23. Évközi 25.
vasárnap:**

08:00 – Szűz Mária Tiszteletére

10:00 – +Béla

19:00 –

A szentmise olvasmányai:

Iz 50,5-9a

Zsolt 114

Jak 2,14-18

Mk 8,27-35

Katekumen képzés

*Vasárnap 11 órai kezdettel
katekumenek számára tanítást tart
Margit nővér az A épületben (bejárat
a zöld kapun).*

MEGHÍVÓ

*Szeptember 20. csütörtök 19 óra
Kálvin-terem*

Egy magyar szemorvos kongói missziója

címmel vetített képes előadást tart

Hardi Richárd

szemorvos,

a Nyolc Boldogság Közösség tagja .

*Szeretettel várunk minden
érdeklődőt.*

MEGHÍVÓ

*Szeptember 21. péntek 10 óra
Széchenyi szobor*

*A Széchenyi baráti Kör szeretettel
vár minden érdeklődőt*

gr. Széchenyi István

*születésének 227. évfordulójára
rendezett*

megemlékezésre, és koszorúzásra.

A legsúlyosabb rabság, ha egónk rabságába kerülünk!

Ferenc pápa katekézise

Szeptember 12-én a Szentatya ismét a pihenés napjára vonatkozó szentírási parancs témájának szentelte szerda délelőtti katekéziséjét. Hangsúlyozta, hogy a pihenés napjára azért is szükségünk van, hogy emlékezzünk a szabadulásra, amelyet Isten ad nekünk.

A mai katekézisben ismét a pihenés napjára vonatkozó harmadik parancsolattal foglalkozunk. A Kivonulás könyvében kihirdetett tízparancsolatot szinte változatlanul megismétli a Második törvénykönyv, kivéve ezt a harmadik „szót”, melynél sokatmondó különbség figyelhető meg: míg a Kivonulás könyvében a pihenés motívuma a teremtés áldása, addig a Második törvénykönyv a szolgaság végére emlékeztet [MTörv 5,12–15]. Ezen a napon a szolgának pihennie kell, mint a gazdájának, hogy megünnepelje a szabadulást hozó átvonulás [pészah] emlékezetét.

A szolga ugyanis meghatározásánál fogva nem pihenhet. De a szolgaságnak sokféle külső és belső válfaja létezik. Vannak külső kényszerek, mint az elnyomás, az erőszakkal történő fogva tartás és egyéb igazságtalanságok. Azután vannak belső rabságok, mint például a pszichés zárlat, a komplexusok, a jellembeli korlátoltságok stb. Van-e pihenés ilyen feltételek mellett? Az elzárt vagy elnyomott ember szabad

maradhat-e? A belső nehézségektől gyötört személy lehet-e szabad?

Tény, hogy vannak emberek, akik börtönbe zárva is nagy lelki szabadságról tesznek tanúságot. Gondoljunk például Szent Maximilián Kolbéra vagy Van Thuan bíborosra, akik a sötét elnyomatást világosságot árasztó helyévé változtatták. Azután vannak súlyos belső törekenységgel rendelkező emberek is, akik viszont ismerik az irgalmasság által megtapasztalt pihenést, és képesek közvetíteni azt. Isten irgalma felszabadít bennünket. Amikor találkozol Isten irgalmával, akkor nagy belső szabadságra lelsz, és képes vagy azt továbbadni. Ezért roppant fontos, hogy megnyíljunk Isten irgalma előtt, s így ne maradjunk önmagunk rabjai.

Mi tehát az igazi szabadság? Vajon a választás lehetőségét jelenti? Nyilvánvalóan ez része a szabadságnak, és mi elkötelezetten küzdünk annak érdekében, hogy az minden férfi és nő számára biztosított legyen (vö. II. vatikáni zsinat: Gaudium et spes, 73). De jól tudjuk, az, hogy valaki azt tehet, amit akar, nem elég ahhoz, hogy valóban szabad legyen, sem ahhoz, hogy boldog legyen. Az igazi szabadság ennél sokkal több.

Van ugyanis olyan szolgaság, amely erősebben megkötöz, mint a börtön, mint a pánikroham vagy bármely kényszerintézkedés: az, amikor valaki saját egójának rabságában szenved. [1] Azok az emberek, akik egész nap a tükör előtt forognak, hogy lássák egójukat. Egójuk magasabb testtermetüknél. Az egó hajcsárrá válhat, aki kínozza az embert, bárhol legyen is, és a legnagyobb elnyomással sújtja, amit „bűnnek” nevezünk, és ez nem egy törvénykönyv banális megsértése, hanem az egzisztencia csődje és a szolgaság állapota (vö. Jn 8,34). [2] A bűn végeredményben az, hogy egót mondunk, és egónkat követve

cselekszünk. „ÉN ezt akarom tenni, és engem nem érdekel, hogy van korlát, van parancsolat, az sem érdekel, hogy van szeretet.”

Az egóra példaként nézzük csak az emberi szenvedélyeket: a torkos, a buja, a kapzsi, a haragvó, az irigy, a lusta, a kevély – és hasonlók – rabjai bűnös szokásaiknak, melyek zsarnokoskodnak rajtuk és gyöttrik őket. Nincs szünet a torkos számára, mert a torok a gyomor képmutatása, mely tele van, mégis elhitei velünk, hogy üres. A képmutató gyomor torkossá tesz bennünket. A képmutató gyomor rabjai vagyunk. Nem ismer szünetet a torkos és a buja, annyira keresik a gyönyört; a birtoklási vágy tönkreteszi a kapzsit, mert megállás nélkül harácsol, és sokat árt a többieknek; a harag tüze és az irigység férgé lerombolják a kapcsolatokat. Az írók szerint az irigység sárgává teszi a testet és a lelket, mint amikor valakinek májgyulladás van: besárgul. Az irigyeknek sárga a lelke, mert sosincs meg bennük a lélek egészséges frissessége. Az irigység pusztít. A lustaság, mely kerül minden erőfeszítést, életképtelenné tesz; a kevély egocentrizmus – az egó, amelyről beszéltem – árkot ás önmaga és mások közé.

Kedves testvéreim, ki tehát az igazi rab? Ki az, aki nem ismeri a pihenést? Aki nem képes szeretni! Ezek a bűnös szokások, ezek a bűnök, ez az egoizmus eltávolítanak bennünket a szeretettől és képtelenné tesznek a szeretetre. Önmagunk rabjai vagyunk, és nem tudunk szeretni; a szeretet ugyanis mindig mások felé irányul.

A harmadik parancsolat, mely a szabadulás megünneplésére hív a pihenésben, számunkra, keresztények számára az Úr Jézusra vonatkozó jövendölés, aki megszünteti a bűn belső rabságát, hogy képessé tegye az embert a szeretetre. A valódi szabadság az

igaz szeretet: kiszabadít a birtoklásból, újraszövi a kapcsolatokat, képes befogadni és megbecsülni a felebarátot, örömteli odaadással változtat minden erőfeszítést, és képessé tesz a közösségvállalásra. A szeretet szabaddá tesz, még ha börtönben vagyunk, még ha gyengék és korlátok között élők vagyunk is.

Ez az a szabadság, amelyet Megváltónktól, a mi Urunk, Jézus Krisztustól kapunk.

Egyházi hozzájárulás – 2018

Felhívjuk azon kedves testvéreink figyelmét, akik még nem rendezték az idei évben önkéntes egyházi hozzájárulásukat, tegyék meg anyagi erejükhöz mérten